

som særlig hjemler private Beføjelse til at paatale Lovovertrædelser, der ogsaa kan forfølges af det offentlige, bliver staaende ved Magt. Endvidere skal Lovovertrædelser, hvis offentlige Forfølgning er betinget af en privats Begæring, ogsaa hvor det ikke er særlig hjemlet, kunne paatales af den vedkommende private, dersom Handlingen ikke kan medføre højere Straf end simpelt Fængsel. Det samme skal gælde i Sager om Anvendelse af Straffelovens § 299. — Om *Frafaldelse af Forfølgning* bestemmes: Forfølgning kan frafalde, saa længe ikke Dom er afsagt eller henholdsvis Nævningernes Erklæring afgivet. Frafaldes Paatale, efter at Domsforhandling er begyndt, afsiger Retten Frifindelsesdom. Naar ellers en begyndt Forfølgning frafalder, udsteder Retten paa Forlangende et skriftligt Vidnesbyrd herom.

6. Sigtede og hans Forsvar. (Kap. 66, §§ 729—741). Efter først at have slaaet fast, at under *Ordet „Part“*, hvor dette i denne Lov anvendes i Bestemmelser, der ikke særlig angaar borgerlige Sager, *skal ogsaa den Sigtede i en Straffesag anses for indbefattet*, giver Loven følgende nærmere Regler om Forsvareren:

Den, der sigtes for en Forbrydelse, er berettiget til at *vælge* en Forsvarer. Kun de til Møde for vedkommende Ret berettigede Sagførere eller de særlig af Justitsministeren til Beskikkelse som offentlige Forsvarere ved vedkommende Ret antagne Mænd kan vælges til Forsvarere (medmindre Retten undtagelsesvis tilsteder, at andre personlig myndige og uberygtede Personer benyttes som saadanne). Hvis Sigtede ikke selv har valgt en Forsvarer, eller den valgte Forsvarer udebliver; bliver offentlig Forsvarer at *beskikke*,

a) naar Sigtede undergives Varetægtsfængsel som sigtet for en i den offentlige Mening vanærende Handling og ikke tidligere for en saadan Handling har været anset med Straf uden at have faaet Æresoprejsning, b) naar der, forinden Tiltale er rejst, skal afhøres Vidner, eller Besigtigelse skal ske eller Syn eller Skøn afgives til Brug under Domsforhandling (dog at Retshandlingen ej bliver at udsætte efter Forsvarerens Tilstedekomst, naar det maa befrygtes, at Beviset derved vilde spildes), c) naar Nævninger skal medvirke i Landsretssager, eller der i saadanne Sager er Spørgsmaal om at lægge Beslag paa Sigtedes Formue, d) i alle andre Sager, hvor Tiltale er rejst for